

MAŠNI NAMENI župnij PZD/ od 26.aprila do 3.maja 2020

TRETJA VELIKO- NOČNA NEDELJA 26.april	8.00	Č – † rajni PREGLAVOVI
	8.00	ŠT – † MARIJA BART VOŽIČ – 1.obl. in IVAN VOŽIČ
	9.30	D – † starši URŠNIK ter sorodstvo
	9.30	ŠP – † ANTON ŽVIKART in POBERŽNIKOV - r
	11.00	O – † VIDA LORBER
Ponedeljek 27.april		L – † PAVEL in MARIJA DOBROVNIK in pri hiši pomrli D – † nadškof ALOJZIJ URAN
Torek 28.april		Č – PO NAMENU D – V DOBER NAMEN
Sreda 29.april <i>Katarina Sienska, red.</i>		Č – PO NAMENU D – ZA ZDRAVJE
Četrtek 30.april <i>Pij V., papež</i>		Č – PO NAMENU D – ZA VSE rajne PREDNIKE
Petek 1.maj Sv.JOŽEF, delavec	10.00	Križ: † TEREZIJA ROZMAN in HANI D – † FELIKS ŽLOF
Sobota 2.maj <i>Atanazij, cerk.učit</i>	10.00	Križ – † MARICA REBERNIK D – nedeljska večerna maša: † MARIJA KRIŠTOF - osmina
ČETRTRA VELIKO- NOČNA NEDELJA 3.maj <i>Filip in Jakob. apostola</i>	8.00	Č – † DRAGO ŠTELCEK – 5.obl.
	8.00	ŠT – † TEREZIJA KOTNIK in ČUBEJEVI - r
	9.30	D – † ANTON KALIŠNIK, RUDOLF, ROZALIJA in ZOFIJA ter HEDVIKA LICHTENEGER, MAKSI RIHTER in za zdravje
	9.30	ŠP – † MILKA VRHOVNIK
	11.00	Magdalena – za obolele s koronavirusom in za prenehanje pandemije

V evangeliju po Janezu (10,27-30) nam Jezus obljubi največ, kar je mogoče obljubiti – večno življenje. Velika obljuba, ki jo bo uresničil, če bomo s srcem prisluhnili njegovemu glasu. Daje nam tudi jamstvo, da se ne bomo pogubili, če bomo hodili za njim. Zaupanje v Božjo moč in pomoč nas rešuje bede tega sveta. Vsi smo poklicani, da verujemo v skrivnost Dobrega pastirja in velikonočnega Jagnjeta in v njej živimo. Le tako bomo prepoznali glas Jezusa in mu z ljubeznijo sledili. On je tisti, ki nas sprejme z vsemi našimi skrbmi in potrebami vred in poživlja našo dušo. V njegovem srcu smo popolnoma varni in brez skrbi.

Praznik sv. Jožefa Delavca ni praznik, ki slavi delo, temveč delavca, človeka. "Saj končno ni pravega bogastva rezen bogastva človeka samega," je dejal papež Pavel VI., ki je v začetku junija 1969 obiskal sedež Mednarodne organizacije dela v Ženevi. "Nikoli več delo nad delavcem! Nikoli več delo zoper delavca, delo v službi človeka, vsakega človeka in celotnega človeštva!"

Godovni dan sv. Jožefa Delavca nas glasno uči: z delom naj vsakdo na svoj način in na svojem mestu sodeluje pri graditvi človeku bolj prijaznega sveta, kjer bo mogel vsakdo spolnjevati svojo nalogo.

Številka 17 26. april 2020

TRETJA VELIKONOČNA NEDELJA

Vsi smo popotniki v Emavs

*Gospod Jezus,
spomni se tiste hiše v Emavsu
in tistega kosa poti, ki vodi do vasi,
potem ko zaviješ s široke ceste.
Spomni se tistih dveh učencev,
ki si se jima tam nekega večera približal,
spomni se njihov pobitih src,
spomni se svojih besed, ki so ju razvnele,
spomni se ognja v kaminu,
okoli katerega ste posedli
in od katerega sta vstala spremenjena,
tako da sta še tisto uro vstala in odšla
neustrašeno pričevat o tvoji Ljubezni ...
Ozri se na nas.
Glej, mi vsi smo popotniki v Emavs,
vsi smo ljudje, ki nas navdaja žalost
v mraku večera, ko je ugasnilo upanje.
Kakor učencema na poti v Emavs
tudi nam često strah stiska srce.
Približaj se nam na naši poti
in tudi nam s svojo besedo razvne mi srca.
Vstopi z nami in sedi k našemu ognjišču,
da bomo, prevzeti
od zmagovalnega veselja, tudi mi
hitro vstali in šli vsem ljudem oznanjati radost
in bomo za vedno ostali v tvoji Ljubezni.*

Abbe Pierre

*In glej, prav tisti dan sta dva izmed njih
potovala v vas, ki se imenuje Emavs in je
šestdeset stadijev oddaljena od Jeruzalema.*

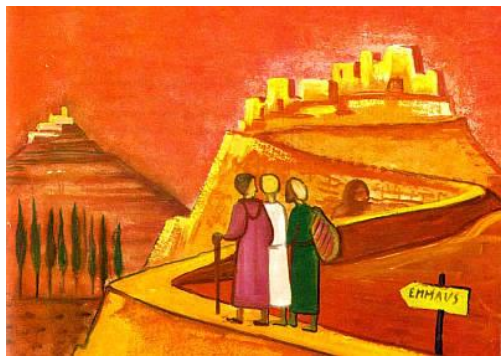
Lk 24,13

Dva na poti v Emavs s potrjim srcem.
Verjela sta v dogodivščino, pa se je vse
končalo v temini nekega groba.

»Mi pa smo upali, da ...«

Prej sta hodila za čudovitim človekom,
katerega besede in dejanja so bila nekaj
novega
in ki je obljubljal drugačno življenje.
Dvignila sta pogled z zemlje, da bi
občudovala neko novo obzorje.

Toda vsega je bilo konec med
zasmehovanjem množice
v temini nekega groba.
Zdaj se vrača običajno življenje, brez
sanj, brez iluzij.
Kolikokrat, Gospod, sem tudi jaz na poti
v Emavs
s potrjim srcem, ko v meni ni več ne sanj
ne iluzij?
V takih trenutkih, Gospod, se mi približaj
in hodi z menoj.

V takih trenutkih, Gospod, upočasni svoj
čvrsti korak vstalega
in ga uravnaj z mojo utrujenostjo.

Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

V prejšnji številki sem zbral in objavil šale, nastale v času koronavirusa. Pa se jih je spet nabralo nekaj. Posredovali ste mi jih bralci glasila: Zatorej objavljam še nekaj za sprostitvev v teh čudnih časih.

Dogodivščine iz življenja v karanteni...

"Sm si šel mal pozvont na vrata, ker dober občutek ko dobiš obiske"

"22.dan samoizolacije:
Skregal sem se z svojo, ker je odnesla smeti iz hiše. Bil sem jaz na vrsti!!"

"Kako imam ljubečo ženo. Ponoči sem se zbudil in mi je držala povšter čez obraz, da se ne bi s korono okužil "

"Predlagam nov izziv! Slikajte se s policajem v drugi občini "

"Zdaj, ko so v karanteni tisti, ki imajo rojstni dan se jim vošči tako:
Želim ti zdravja, olja, kvasa, moke in paleto wc papirja.."

"Kako prav pridejo maske nam grdim...
Če zdaj ne najdem sorodne duše ne bom NIKOLI"

"Je rekel: Vse je za nekaj dobro...tašča je iz druge občine"

"Če v tem virusnem času vidite Štajerca s flašo v roki, se ne prenaqlite - on ne pije, temveč nalaga antivirusni program! "

"Vzel sem elastiko iz gat, da si do konca sešijem masko. Zdaj mi maska lepo stoji, sam gate mi pa dol padajo"

"Prišli so čudni časi
Pred vhomom v banko piše:

"Obvezen vstop z masko in rokavicami"

"Kako gre svet naprej.
Zdaj lahko učiteljico kar z daljincem izklopiš. Ooo, kje so tisti časi, ko sem jaz v šolo hodila."

"Samoizolacijski nasvet: Sami se ostrižite, pa ne boste hodili iz stanovanje še naslednjih štirinajst dni.."

"Naš pes se je začel že skrivat pred nami, vsak od nas ga želi 2 x na dan peljat na sprehod"

"Skoz celo leto šparaš denar za morje, in na koncu ga porabiš za moko, kvas, in wc papir."

"Najbolje je, da maske nosite tudi v stanovanju, sploh v kuhinji, da ne boste pojedli vsega kar vidite"

"Če ne bi bilo korone, bi vsi čakali, da bo 1 maj, da bomo frej. Zdaj pa vsi čakamo 1 maj, da gremo končno delat."

"Če vas v drugi občini hoče ustavit policija, pobegnite! Kazen zarad občine je 400€, za pobeg 250€. Ne vprašajte, kako vem."

"Pravijo, da te čokolada naredi srečnega!
Ve mogoče katera koliko je moraš pojesti?
Sem pri 5i pa ni še nič bolje."

"Nikar ne kličite policije zaradi čudnih ljudi, ki se gibljejo okoli vašega bivališča. To so samo sosede brez makeupa in frizure."

VEROUK –kako je z njim v času koronavirusa?

Veroučenci, oz.njihovi starši dobivate (občasno) delovno katehezo, zgodbo ali kaj podobnega, da se vsedete, preberete in opravite družinki verouk. Mnogi odgovarjate na meile, spet drugi nikoli (klasika !!). Tako ste v velikem tednu razmišljali o odnosu do naših rajnih, o smrti in pogrebu. Nekaj the misli objavljam tukaj.

Naloga in opis:

a) Jezusa so položili v grob. Pogovorite se, zakaj je bil tudi Jezus položen v grob. Kakšne so bile navade naših prednikov ob pogrebu njihovih svojcev in kakšne so danes navade ob pogrebu.

b) Kaj pravite zakaj s tako lahkoto predvsem stare in ostarele ljudi položimo v grob pozabe, odrinjenosti, zaničevanja, krivice ...Postavite se v njihovo kožo in opišite, kako se ob tem počutijo

Jezusa so položili v grob, ker je to navada običaj obred krščanstva, ki so ga poznali že takrat in ga poznamo tudi sedaj.

Včasih so naši predniki imeli pokojnika doma v domači hiši in so bedeli, molili in peli ob njem, danes je pa bolj običajen pogreb z žaro oziroma krsto pokojnika položijo na pare v mrliški vežici in tam bedijo ob njem. Včasih so najbližji na domu za umrlim molili sedem dni. Včasih je bila prvo maša in nato pogreb pokojnika, danes je obratno. Zvonjenje, ki se začne z velikim zvonom pomeni smrt moškega, zvonjenje s srednjim zvonom pomeni ženska in zvonjenje z majhnim zvonom pomeni, da je umrl otrok. Pogreb je bil tretji dan po smrti.

Starejše prednike z lahkoto položimo v grob, ker je na koncu življenja kar težko (veliko bolečin npr. ob bolezni) in tudi starejši si želijo oditi, upajo na vstajenje življenje po smrti, na novo upanje, smisel.

Jezus je bil položen v grob zato, ker so ga spoštovali.

Navade ob pogrebu so se in se tudi spreminjajo še danes. Včasih so ljudi pokopavali v krsti, danes je več upepelitev.

Takrat se počutiš kot, da nobenemu ni mar zate, ta nobeden ne poslušá... Takrat ti vsak nasmešek nekaj pomeni.

Ajda (3. razred) in Anže Kašman(5. razred)

Včasih so naši predniki, prej da so jih pokopali bili doma v sobi na mrtvaškem odru, ki so ga pripravili svojci, da so se lahko od njega poslovili sorodniki, sosedje in znanci. Ko so prišli k tistemu,ki je umrl so ga pokropili z blagoslovljeno vodo in bedeli pri njemu pozno v noč ter molili. Navada je bila tudi, da so tam tudi kaj malega popili in pojedli. Mrtvega so pokopali tretji dan. Krsto so nosili ponavadi sosedje ali prijatelji tistega, ki je umrl. Po pogrebu je bila sedmina na katero so svojci vabili sorodnike in znance. Ta navada je še danes, včasih daleč nazaj pa je bila sedmina sedmi dan po pogrebu. (Za te navade mi je povedala mama, bile so takrat, ko je bila tako stara, kot sedaj jaz.) Če bi bila v koži starejših, ki so odrinjeni in pozabljeni bi se počutila žalostno, osamljeno, ne bi mi bilo prijetno. Zato bom s starejšimi prijazna, jim bom pomagala, se z njimi družila, jim če bo potrebno kaj skuhala, pospravila. (Lina Pokrivač)

Glasilo izdaja PZD, odgovarja Igor Glasenčnik-žpk mod. e-naslov: igor.g@rkc